

Lidia Vago: Bombardierele americane au ajuns la Auschwitz!

O declarație recentă a Lidiei Vago a reactualizat dezbaterile, veche de peste șase decenii, asupra motivelor pentru care aviația aliată nu a bombardat lagărul de la Auschwitz pentru a distruge camerele de gazare. Lidia este soția cunoscutului istoric Bela Vago, decedat anul trecut, și e originară din România.

Istoricii americani care apără memoria fostului președinte al S.U.A. Franklin Roosevelt, susțin că el nu a dat ordinul de bombardare a lagărului fiindcă acesta era prea departe de aeroporturile americane și era foarte bine apărat

de artileria antiaeriană. Dar Lidia Vago, care avea 19 ani când a fost deportată la Auschwitz de fasciștii unguri, are memoriile ei, care contrazic unele date ale istoriei oficiale. Ea își amintește că au fost zile când americanii au bombardat rafinăriile aflate în apropiere de Auschwitz, atât de aproape încât se zguduiau geamurile barăcilor. O asemenea zi a fost 13 septembrie 1944. Mai mult, în aceea zi a fost distrusă o parte a căii ferate care ducea spre lagăr iar Lidia își mai amintește că „fete poloneze i-au spus că au fost lovite și cabane ale SS-iștilor și chiar ca unii dintre aceștia au fost uciși”. Lidia lucra ca sclavă la o fabrică de grenade aflată lângă Auschwitz și își aduce aminte că erau frecvente alarme aeriene, când militarii SS se duceau în adăposturi, în timp ce deținuții erau lăsați în ateliere. Comentând declarațiile Lidiei, istoricul american George Medoff afirmă că aceste bombe au fost aruncate accidental de piloții americani care bombardau zona industrială. Dar, afirmă Medoff, piloții americani „au fost totdeauna avertizați de comandanții lor că zboară deasupra unor lagăre de exterminare în masă”. Totuși, de ce nu a fost dat ordinul de bombardare a Auschwitzului, rămâne încă un mister, deși este evident că bombardierele Aliatilor ajungeau pînă acolo iar englezii chiar fotografiau lagărul din aer.

Acționând la nivel mondial pentru rezolvarea unei probleme globale În perspectiva crizei energetice a anului 2100

Petrolul nu va dispărea atât de curând cum prognozaș scepticii, încă de la prima criză, din anul 1979. Mereu se descoperă rezerve de hidrocarburi în zona uscatului ca și în subsolul oceanului planetar. Totuși, experții sunt de acord că spre finele secolului XXI lumea va trebui să găsească altă sursă de energie. Poate se vor extrage combustibili din cărbune? Rezervele mondiale de cărbune se apreciază că ajung pentru încă 500 de ani... Totuși, cercetarea se pregătește să promoveze în toate aplicațiile posibile energia nepoluantă și inepuizabilă a vegetației, a soarelui, a apei și a vântului. Iar firmele israeliene acționează la nivel mondial. Recent, miliardarul rus Lev Levi, care are și cetățenie israeliană, țară în care face afaceri dar nu locuiește prea mult, a înființat o firmă ce-și propune să producă biocombustibil în Namibia. Specialiștii israelieni vor testa diferite varietăți de plante locale pentru a

selecționa pe cele cu o capacitate rapidă de creștere, pentru a fi folosite la producerea benzinei vegetale. Tehnologiile testate în Namibia vor fi aplicate apoi în majoritatea țărilor africane.

Compania „Solel Solar Systems” din localitatea Beit-Shemesh a deschis în Finlanda o fabrică de 9 milioane de dolari, în colaborare cu unul din cei mai mari procesatori ai sticlei, „Glaston”. Acolo se vor produce oglinzi parabolice pentru centralele solare implantate în Is-

rael de Solel. În centrul proiectului se află un echipament unic în lume, proiectat de Solel. Fabrica se află la Akka, la 200 km nord de Helsinki, și va produce anual 240.000 de reflectoare solare parabolice, suficiente pentru a asigura funcționarea unei centrale electrice de 50 Mw.

Solel devine astfel un lider mondial în energetica solară. Firma israeliană a anunțat că are mai multe contracte pentru a livra echipament de acest tip unor contractori spanioli și că va asigura și modernizarea majorității captatorilor solari ai centralelor din deșertul californian Mojave.

„IDE Tehnologies” din orașul Kadima este specializată în desalinizarea apei, folosind tehnologia membranelor cu osmoză, pentru a oferi apă potabilă din apa mării sau din mlaștini. Cele 385 de uzine de purificare a apei, construite de aceasta mică firmă de tehnologie avansată, lucrează în 40 de țări și, împreună, tratează peste 1,6 milioane de metri cubi de apă zilnic. Anul acesta firma israeliană a început construirea în Australia a unei uzine de desalinizare a apei de mare, care va trata 140.000 de metri cubi pe zi. Proiectul este considerat, din punct de vedere tehnologic, unul din cele mai complexe din lume.

Medicamentul care vine din dinte

Experiența medicilor, chiar și fără statistici, arată că mulți pacienți, mai ales cei în vârstă, după ce li se prescrie un tratament, la început iau conștiincios medicamentele după care omit să le mai ia într-o zi sau pur și simplu peste mai multe zile. Așa este: oamenilor nu prea le place să înghită pilule. Statisticile sunt mai precise: ele arată că bolnavii ur-

mează instrucțiunile privind luarea medicamentelor numai în jumătate din cazuri, chiar dacă de aceste medicamente depinde supraviețuirea lor. Acesta este motivul pentru care Uniunea Europeană sprijină un proiect bazat pe o invenție a doctorului Andy Wolf, care și-a înființat și o firmă pentru a promova ideea sa. Care este această idee? Ei bine, medicamentul este înglobat în dinți și eliberat de acolo în doze măsurabile. Doctorul Andy Wolf era deja cunoscut la Departamentul de știință al Uniunii Europene fiindcă mai inventase, acum câțiva ani, un dispozitiv șanjabil pentru tratarea așa-numitei stări a „gurii uscate” prin stimularea producerii de salivă cu ajutorul unor foarte slabe șocuri electrice. Dispozitivul acesta e montat tot pe dinți.

Sprijinit de Programul 6 al Uniunii Europene, Andy Wolf a produs un aparat miniatural, montat pe dinți, care asigură eliberarea medicamentului, controlată electronic de un microdispozitiv, dotat cu un software special creat. Dispozitivul are denumirea sugestivă „Intelidrug” – medicament eliberat inteligent. Lucrurile par simple când e vorba de cercetare dar, după cum spune inventatorul, pentru a lansa producția e nevoie de forță financiară și de marketing, ceea ce depășește posibilitățile unui mic laborator. Doctorul Andy Wolf a știut să găsească parteneri și conduce acum un consorțiu alcătuit din 14 companii și organizații, incluzând universități, institute de cercetări – printre care Institutul german de microelectronică IMT, spitale etc.

Utilizată în 25 de țări:

Inteligența, nu numai artificială, a specialiștilor israelieni

În Israel există zeci de mici firme de IT, al căror produs este imaterial, fiind doar inteligență pură, adică software-programe de calculator. Ele activează în domeniul sugestiv numit în toată lumea IT-inteligență artificială. Una dintre ele, „Agent Vi”, situată lângă Tel Aviv, oferă soluții care îmbunătățesc securitatea rețelelor informatice ale firmelor comerciale și bancare. Asociată de curând cu o firmă americană, ea va asigura sisteme video analitice pentru sistemul de securitate a zonei Potomac, numită așa după fluviul care o străbate, și care include aeroportul civil din Washington, o bază aeriană militară și una navală. Finanțat de „Naval Air Systems Command”, proiectul combină sisteme biometrice de control a accesului, tehnologie geospațială, spraveghere radar, analiză video și alți sensori tehnologici pentru a proteja sistemele de trans-

port menționate mai sus.

În sistemele care au concurat la licitație lucrează 32 de servere cu 150 de camere video, în timp ce tehnologia israeliană folosește un singur server pentru același număr de camere. Sistemele de securitate create de „Agent Vi” sunt în funcțiune în 25 de țări.

Un alt sistem israelian folosit în multe țări este creat de firma „CommTouch” din Natanya. El analizează miliarde de spamuri trimise pe e-mail și le verifică pentru a afla dacă nu sunt virusate. Sistemul acesta poate detecta în câteva minute de la apariție în rețeaua Internetului orice spam nou.

„Sierra Wireless” este o firmă americană care e liderul pieței de soluții pentru modemi care asigură rețele „wireless” de mare capacitate în S.U.A. Europa și Asia. Luna trecută ea cumpărat o licență de software

de la micuța firmă israeliană „Red bend software”, din Hod Hasharon. Tot în expansiune pe tot globul se află mica firmă de software „Optier”, din Ramat Gan, care e lider mondial în software pentru industria textilă. Programele ei de desene în 2 D și 3 D permit ajustarea oricărei țesături pe corpul, virtual, al unei persoane, ceea ce permite creatorilor de modă să croiască pe computer orice costum sau rochie înainte ca materialul textil să fie tăiat, economisind țesătură, timp, energie și mână de lucru. Acestea sunt câteva exemple ale unei industrii ecologice, care se dezvoltă în Israel; aceste firme nu produc deșeuri industriale, consumă puțină energie dar au o valoare adăugată foarte mare în produsele lor fiindcă înglobează ceea ce e denumit metaforic „aur cenușiu” - inteligența creativă.

Un e-mail către Dumnezeu

Spațiile dintre blocurile de stâncă ce alcătuiesc „Zidul”(plângerii) din Ierusalim sunt înțesate până la refuz de bilețele. Cine nu a pus un bilețel trecând pe acolo, până și Papa a pus unul! Unii sunt convinși că e locul în care pot comunica direct cu Dumnezeu, alții speră măcar că e așa dar toți se roagă în felul acesta ca să le fie rezolvate problemele. Dar dacă nu poți să te duci la Zid să te rogi și să pui un bilețel către EL? Ei bine...atunci îți trimiți un e-mail!

Dacă vrei... folosești siteul www.westernwallprayers.org. Creat de Batya Burd în 2003, el propune, pentru naivi cred eu, posibilitatea de a se ruga la Zid prin intermediar. Batya Burd e categorică: până acum s-au petrecut 175 de miracole, din care 15 anul acesta. Oamenii din toată lumea îi scriu pe e-mail lui Batya Burd despre problemele lor, speranțe și temeri privind căsătoria, afacerile, sănătatea și fac o donație către familia și instituții de studiu al Torei, aflate la Ierusalim. În schimb, Batya angajează un evreu ortodox care se roagă la Zid în numele celui care a trimis e-mailul (și donațiile!). Se roagă 40 de zile consecutive...dar nu singur: donatorul i se cere să recite un scurt psalm și să facă o mitzva pentru a întări puterea rugăciunii.

Batya spune că ideea a fost a soțului ei, Gershon, care a creat site-ul pe Internet dar ea a preluat afacerea. Gershon, înainte de a o întâlni pe Batya,

facea asemenea servicii pentru israelieni, care îl angajau să se roage câte 40 de zile la Zid în numele lor. După căsătorie, Gershon a îmbinat credința cu tehnologia modernă. Pe site puteți găsi 130 de mărturii ale unora care au fost „ascuțați” de Dumnezeu. Coincidențe cumva? Batya e categorică: „Nu există în ivrit un cuvânt pentru coincidență, fiindcă Tora nu crede în coincidențe. Totul, chiar și căderea unei frunze într-un anumit loc, e providență divină și divin construit; degeaba oamenii încearcă să creadă că lucrurile nu sunt conectate între ele”. Cele mai multe comenzi vin din Statele Unite, urmate de Canada, Africa de Sud, Olanda și Australia.

Pagină realizată de
ANDREI BANC